

SZÉCSÉNYI HIRLAP

SAJTIRODALMI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Megjelenik minden pénteken.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre 8 korona — Fél évre 4 korona.

Negyed évre 2 korona.

Egyes szám ára 16 fillér.

Előfizetések a kiadóhivatalhoz küldendők.

Szerkesztőség és kiadóhivatal Rákóczi-út 565.

Kiadótulajdonos:

GLATTSTEIN ADOLF.

ELŐFIZETÉSI PÉNZEK,

reklamációk és hirdetések a kiadóhivatalhoz intézendők.

Nyitléri közlemények soronként 50 fillér.

Hirdetések egyezség szerint.

Az ujév problémája.

Hogy ne vessük el tulságosan a súlyot, mondjuk: husz esztendeje annak, hogy mióta a közélet zsihasztására a választói jog kiterjesztésének kérdése ránehezedik. Ez a kérdés egy évtized óta vihargyújtó és nagy elmék mélyeséges aggodalmának tárgya. Alapjában mindenki amellett van, hogy a ki a hazának jóvoltához észszel, munkáskézzel adózik: annak joga is legyen. Azt a nagy elvet, hogy a választói jog általános és titkos legyen, egységes nyelvű és nagy nemzetek már gyakorlatilag megvalósították. Azt hiszszük, hogy az általános választói jog klasszikus hazája Franciaország és ott is egyre nagyobb egyre hatalmasabb a népek kívánsága, hogy a korlátlan jogkiterjesztés következtében előreálló nemzeti elmálás szünjön meg. Vagyis, hogy érthetőbben és képlettel fejezzük ki magunkat: hogy az általános szavazati jog reformáltassék a jog csak annak odasék, aki azzal élni tud. Ezt csinálja a művelt Franciaország, mely a népjogokért a világ minden nemzete között a legtöbbször vért ontott.

Azért tiszteletre méltó minden hazafinak aggodalma, hogy minálunk a proletáriátus ajkán megrögzött utcai jelszó micsonda gyászos eredményekkel járhat. Senki közöttünk még gondolatában sem akarna jogcsontító

lenni és kész örömmel vezetjük be az alkotmány bástyáiba a jogától megfosztott nép millióit, de mint a paradicsom bosszuálló anyagja, kirántjuk pallosunkat ha a nemzet biztonsága a nagy jog kiterjesztésében veszélyeztetnék. Pedig akit nem vakított el a politikai jelszó bűbája, még ha értelmes tagja is annak a társadalmi rétegnek, mely jogát olyan tiszteletreméltó erővel, elszántsággal kiküzdeni akart, — még az is, ha van benne hazafias szív, töprengve áll meg követelése előtt, mely vész és nemzetmálasztó.

Olyan árért, hogy nemzeti múltunkat elveszítsünk, ki lenne bátor akármilyen fenéges jogelveket hangoztatni? Hol van az a leikiismeretlen ember, aki nemzetét meggyilkolná, mert európai eszméaramlatnak divatos rabja? Nem hiszünk, hogy nemzetünk erre a hazakirire képes. És azért, a nemzet fenntartó magyarság józanságában bizunk, hogy amint felbödít előtte a csábos jelszó nemzeti veszedelmét, mindenkitől el fog fordulni, aki nemzetét válságba akarja kergetni.

De a menyasszony tulságos szép. Középpontjaink oly kuszáltak, annyi belső bajunk van, és gondoktól annyira roskadoztunk, hogy megváltást valami nagy politikai fordulattól várunk. S ezek a várakozók egyesülve a jog kiterjesztés elméleti hőseivel, — elég nagytábor arra, hogy az amugy-is szép meny-

asszonyt még szebbnek, még kívánatosabb-tartsa.

De mi a magyarok fölébe ezeket kiáltjuk: Nézzetek délvideki szerb testvéreinket, a kikről eddig nem hallottatok külön nemzeti életet élnének, akikről az a jóleső optimiztikus vélekedésünk volt, hogy beolvadtak a mi nemzeti életünkbe. És csak a háború szele zúgott, már megriasztó nemzetbontó jelenségek mutatkoztak. Ó nem! Ezzel a nemzetiséggel asszimilátódásunk éppenséggel nincs. És a románok? És a tótok? És az erdélyi németek? Hogy állunk ezekkel? Biztosak vagyunk abban, hogy a titkos és általános választás Magyarország nemzeti fenállásának lelkes férfiai gyűjti össze! Szó sincs róla! — Ilyen kába reménye minden senkinek. De nem is lehet. Ha pedig ezt előre tudják, ki volna az a nemzetgyilkos, aki ezt a kifent kést ellenségünk kezébe adná? Hogy döjön meg vele.

Ezen az esztendőnek a problémája egy szent alkotmányos törvény megszavazása. — Százszeket kell belevonni az alkotmány sáncaiba és jogot kell adni nemzete sorsának intézésére. De ez a szent szándék nem lehet odáig, hogy nemzeti gyilkosság számba menjen. Ez a felfogása minden magyarnak, pártkülönbség nélkül. És méltán tart mindenkint ellenségének, aki nem így gondolkodik.

TÁRCZA.

A kis princz.

Irta: Kardos István.

A kis princz remegő hangon kérdezte.

— Hát mégis eljött? . . .

— Eljött. Látni akarta feleségedet Meg akarta nézni, milyen szobája. Szép-e? Puha-e? Selymes-e? Meg akart mindent nézni. Nem rejteget-e felség, valami idegen képeket ágya felétt, idegen arcokat, huja, csókos emlékeket, illatos szallagokat, hervadt virágokat, mindent, mindent. S eljött, mert csókolni akart és ölelni vágyott. És buksi kis fejcskáját felséged izmos kezeibe akarta temetni, áhította ezeket az érintetlen kezeket. Szeretni akart.

— Milyen szépen tudsz te Fred beszélni. Ugy-e szeretsz engem? . . .

— Szeretem felség. Mert olyan gyerek még. És aki gyerek, az mindég, álmodik álmodik nappal, álmodik éjjel s aki álmodik, az nincs ébren, aki nincs ébren annak pedig nagyon jó.

— Fred! Én nem tudom, mi bajod van neked? . . . Te egy idő óta mindig szomorú vagy. Pedig látod a felséges ur azért adott

mellém, hogy felvidítsál, hogy egy kis jó kedvet csepegtess belém és látod, te milyen vagy.

— Igaza van felség. Nekem jókedvűnek kell lennem. Bőghetnek odabent, amennyit csak akarnak, nekem mégis jókedvűnek kell lennem. Hát ez már így van. Nem segíthetünk rajta,

De én nem ezeket jöttem elmondani. Marien itt volt, felségednek távol kellett lennie, holnap megint eljön. Parancsol még valamit? . . .

— Nem, ne bolondozz. Ül le, nézz, ide mellém. Így ri. Gyújts rá egy cigarettára, aztán beszéljessünk. Te jól tudod, hogy csak veled szabad beszélnem, más mindenkivel tilos. És olyan szép este van. Nézd az ott a Vénus, hogy ragyog, a hold meg milyen sápadt.

Hát nem szép? Mondd Fred, ugye szép?

— Nagyon szép. Hajaj nagyon szép, de én azon már rég túlestem, mikor olyan fiatal voltam, mint felség. Annak pedig már jó ideje.

A kis princz zavartan fújta az angol cigarettá kékeslila füstjét. Nem tudta, mit beszél, oda se hallgatott. Marien járt az eszében, Marien a kis színész, az udvari színészből, aki olyan szép és olyan fiatal. És a

felség érezte, hogy nagyon szereti ezt a fekete haju lányt, megvonaglott az ajka, mert a csókját érezte és kezei megreszkettek, mint ha a hullámos hajában bujkált volna, pedig a párna hársonyát simitgatva, azán birtelen megkérdezte Fredet, a szomorú katonát.

— Te Fred, voltál te valaha szerelmes? Fred nem hámult el a kérdésen, tudta hogy ennek jönnie kell.

— Voltam felség, egyszer voltam.

— Voltál? . . . És mit csináltál te akkor?

— Mit csináltam? . . . Hát . . . hát semmit. Néztem az eget, a holdat, mint most felséged teszi. Aztán egyszer, mikor már nagyon szerelmes lettem, fogtam a szolgálati fegyveremet és puff az oldalamba akartam löni. De egyszerre valami hideg hang azt mondta: Ne te! s én lacsaptam a fegyvert. . . aztán. . . aztán, a többi már nem szép.

— No mond Fred! aztán?

— Aztán. . . hát aztán, pfuj, beültem egy lebuja és három napig ki se jöttem. De már régen volt, elmúlt.

A kis princz elhallgatott. Elgondolkodott. Milyen jó is az a szolgálati fegyver. Szinte látta a deli tisztet, ráhajolva a puská csőre, véres szemekkel, no meg a lányt más ölében, más karjában. Jaj ha vele is megtörténne.

— Lássá kis felség, ez mind csak azért

● ● HIREK ● ●

Üjvevi üdvözlések. Dr. Scitovszky Bélát — kerületünk agilis képviselőjét — Új-év napján számosan üdvözölték, köztük a „Szécsényi járási nemzeti munkapárt” nevében: Bolgár Miklós és Szenthe Kálmán, az „Ipartestület” Mester Lajos elnök vezérése mellett, a „Függetlenségi párt” nevében: Rádi András és Oláh Pál.

Szenthe Kálmán előtt Simonyi Lajos fejezte ki igen szép beszédében a járásbíróság tagjainak jókívánatát.

A „Szécsényi Ipartestület” *Barcza Kálmán* helybeli ügyvédet, mint ügyészét az új év alkalomból szerencse üdvözlés keretében egy értékes irókészlettel lepte meg.

Szilveszter est. A szécsényi intelligencia egy igen jól sikerült Szilveszter estét rendezett a Lengyel-féle kávéház éttermében. Az est egyik kimagasló pontja Klein Árpád szereplése volt, aki ismert tehetségével kuplékat adott elő. Tizenkettőkor előtt az összes lámpák, az üst tizenkettőt kongott s az ő esztendő minden örömeivel bánatával letűnt, helyet adva a tizenhármának.

Eljegyzés. *Blumenthal László*, helybeli kereskedő múlt héten jegyezte el *Künzler Ilonkát* Tamásiból.

17 maza buza egy holdon. Érdekes kísérletről számol be Militerisz János dunaegyházi tanító. A kísérletet Szabados Imre dunaegyházi kisbirtokos végezte 1500 négyszögölnön. A területen előző évben kukoricza volt, amely alá 12 szekér istálló trágyát hordott ki nevezett, utána búzát vetett, amely alá csupán egy métermáza szuperfoszfát szórt ki előzetesen. Termése mégis 17 métermáza volt a jelzet 1500 négyszögölnön. Valóban kár, hogy nem tett összehasonlító kísérletet, hogy ilyenén módon rálehetne mutatni a jobb trágyázás által elért nagyobb termésre, aigha családunk azonban, amikor

azt hisszük, hogy az istállótrágyázással kombinált műtrágyázás segítségével legalább 6—7 métermáza terméstöbbletet ért el a nem is egészen egy kath. holdnyi területen. Hasonló trágyázás mellett nem egy gazdának volt az idén dunaegyházán 13—14 métermáza búzája egy 1200 négyszögölnös holdon. Természetes is, hogy a legnagyobb terméseket ilyen módon lehet elérni főleg azért, mert az istállótrágyában sok a nitrogén, amelyre a növényeknek szükségük van, hogy nagy termést adhassanak s ha a talaj hosszú időn keresztül nem kap istálló-trágyát, megapad nitrogén készlete s ennek következtében az alkalmazott szuperfoszfát sem adhat nagy termést. Nem adhat pedig nagy termést azért, mert a termés nagysága minden azon táplálóanyaghoz alkalmazkodik, amely legkevesebb mennyiségben található a talajban. Ha tehát kevés a nitrogén a talajban, hiába van benne sok káli, meg sok foszfor, még sem lehet a termés nagy. Ezért szükséges az istálló trágyát szuperfoszfáttal kiegészítenünk.

Köszvényes. A szécsényi izr. hitközség e hó 15-én délelőtt 10 órakor tartja évi rendes-tisztújító közgyűlését Schöck Ferenc elnöklete alatt.

— **Szigoru ronelet a hazardjáték ellen.** Igen üdvös roneletet adott ki a belügyminiszter a hazardjátékok ellen. — Meghagyja ugyanis a rendőrkapitányoknak, hogy a kávéházakat és a vendéglőket a legszigorubb ellenőrzék és a hazardjátékosokkal szemben teljes szigorral járjanak el. Hány család ekzisztenciája uszott el a kártyán? Ezen roneletől sokat várunk, föltéve, hogy a község rendőrközegek is meg fogják tenni kötelességüket.

Mezőgazdasági segély-akció. Az abnormalis őszi időjárás igen nagy bajokat okozott mezőgazdaságunkban, amire jellemző, hogy az ország összes vetetlen terület több mint 38 százalék. E mellett mind nagyobb vetőmaghiány mutatkozik Felsőmagyarországon, amelyet idejében paralizálni kell. Az e

részben szükséges segítési munkához tehát idejében hozzá akarunk fogni a legnagyobb erővel az Országos Magyar Gazdasági-egyesület főrekszik arra, hogy nagyobb bajoknak elejét lehessen venni.

Az osztrák népszámlálás. Ausztriában most tették közzé az 1910. évi népszámlálás statisztikáját. — Eszerint 27.963,872 osztrák honpolgár közül 9.950,266 német, 6.335,983 cseh, 4.967,984 lengyel, 3.518,854 a ruthén, 1.252,940 a szerb, horvát és szlávón, 783, 234 az olasz, 175,155 a román és 10,974 a magyar anyanyelvűek száma.

Üstökösök. A Berberich professzornak, az ismert berlini csillagásznak jelentése szerint 1913-ban négy üstökös fog nagy útjában ismét visszatérni. Már januárban az 1906 I. üstökös, melynek keringési ideje vagy hét esztendő és a Holmes-üstökös, a melyet a tudósok eddigéig csakis fotográfálás útján észlelhettek, mely tehát csakis photochemiai fényugarakat árasztott. A harmadik a Tinkly-tól 1886-ban fölfedezett üstökös, mely ezuffal szintén csak nagy ügyyel-bajjal lesz szemlélhető. Márciusban a de Vico-tól 1884-ben fölfedezett üstökös kerül — körülbelül hat esztendeig tartó keringési útja között — a nap közelébe.

Palack följegyzel könyozar. 1913. évi január hó 1-én lépett hatályba a kereskedelemügyi miniszternek egy ronelete mely a közönség érdekeit van hivalva megvédeni. Ugyanis 1913. január 1-től kezdve: bort, sört és egyéb szeszitalokat csak oly palackokban lesz szabad árusítani, melynek mennyiségártartalma a palackokon hitelesen meg lesz jelölve.

Hírdetések és reklámok jutányosan közöltetnek e hírlapban.

volt, mert nekem senki se mondta, nehígyj a nőknek, nekem nem volt ilyen ökos Fredem, aki azt mondta volna, mielőtt felemlen azt a durranó szerszámot — te bolond, még ezzel is örömet akarsz neki szerezni. Hisz az ő dicsősége lenne, ha te elpusztulnál. Dobd le bolond azt a haragos puskát. — Nekem ezt nem mondta senki. Nem tanítottak rá, hogy az asszonynak, akkor se hígyjél, ha minden könnyét is elsírja előttem, ha foltozott ruhában esik térdre lábaim előtt, ha megfűlad saját csókjaiban. Ne hígyjek, csak ne hígyjek. Nem volt nekem Fredem, aki ezt mondta volna. Hát hittem. Mért ne hittem volna? Mikor olyan igazi szemekkel nézett rám. Elhittem.

A kis princz félve húzódtott meg, a dívány sarkában. Borzasztó dolgokat hallott. Sohase hitte volna, hogy ezek a szép szemek csalfni is tudjanak. Alig merte megkérdezni. Hátha?

— Fredkém! Mondd! Nagyon kérlek, mond meg, ez a kis Marien is meg tudna engem csalni? . . .

— Meghát Felső. De még mennyire. Mért volna ő kivétel. Amíg fiatal és szép, addig mind, mind ilyen, aztán ha megöregszenek, akkor már gondolkodni is lehet a dolgon.

— Nem hiszem Fred. Ne haragudj, nem hiszem. De ha mégis, akkor. . .

— Akkor. . . no kis princzem, ne tüzeljen. Ráhajol majd a fényképre, elsír egy nótát, aztán lejörli könnyeit s fénykép, fuccs, volt-nincs. Tűzbé vele.

De most már megyek. Jó éjt felség. Gondolja meg az öreg Fred szavait. Minden nő egyforma amíg fiatal és szép.

Fred elsieltet. A kis princz pedig leült az íróasztalhoz, tenyerébe hajtotta a fejét és gondolkodott. Nem, nem lehet az igaz, amit neki most mondtak. Marien szereti őt, nem csalhhatja meg. És álmofozva nézte a képet, ott a falon, a fekete haját, a nagy égő szemeket, a hatlyú nyakat, a márvány vállat.

S egyszerre benyitott a lány Hevesen, forrón. Megölelte, a kis sápadt princzet, aki boldog volt, nagyon holdog.

— Marien, hát elfjöttél? . . . Nem féltél a sötétben? Megtetted értem? Ugye nagyon szeretsz?

A lány hangja jázott, mint a kohó, két fehér karjával átfogta a kis felség nyakát és úgy lehelle annak fölébe a szókat.

— Eljöttem. És ha ezer vérszen is kellett volna eljönnöm, akkor is eljöttem volna. És ha egy ország jött volna közénk, akkor is eljöttem volna, mert nagyon szeretlek. El-

jöttem, mert el akarlak innen vinni, elmegyünk messzire, boldogan fogunk élni, de el-el innen nagyon messzire. Ahol te nem leszel főherceg, ahol én nem leszek színésznő. Itt hagyod az országodat, itt hagyod apádat, a királyt, a rangod, a kardod, mindeged. És velem fogsz jönni.

A princz, a sápadt princz kipirult. Letette a kardját. Itt fogja hagyni. Ezt a két szemet követni fogja, mindenüvé, akár a kárhozatba is.

S egyszerre az ablakrészen befűjt a szél, mintha a zúgásába valami hideg hang belekülfött volna.

— Ne te! . . . Ne, világért se! —

— Ne hígyj a nőnek! —

Mintha a távolban egy nagyon lassan, közelgő puská golyó villant volna meg, melynek egyszer mégis ide kell érnie.

S a kis felség fölemelkedett és mintha valami túlvilági hatalom adott volna neki erőt, mondta határozott hangon:

— Nem megyek!

— Nem jössz? Princz, igazán nem jössz? A herceg fel se vetette tekintetét.

— Nem megyek.

És haraggal dobtantott, lábával, szeméi vérben forogtak, hangja megrekedt, kezei reszketősek lettek.

CSARNOK.

De profundis.

Annie! Olyan üres a szobám Csak néha koppan meg a falomon az óra, csendes ütés, öreg óra, de mintha halálmadár volna.

A gyenge fényű lámpáson alig világít, elbóbiskálók mellette s ebben a szomorú álmoságban mindig magára gondolok.

Látom az arcát nevetni meg búsulni, azt a halvány csendes mosolygású arcot, amely nem engedett engem aludni s nem engedett ébren lenni s ha a nagy világsokadalomban millió arcot is láttam, egy se hagyott nyomot bennem, eltűnt mint a szellő, csak a magáé settenkedig folyton körültem. Olyan borús melankóliával gondolok erre az egész életre, vagy ő nem való nekem, vagy én nem illek hozzá. De semmiképen sem tudjuk egymást megszerezni.

S ha elgondolom, hogy mindennek csak maga az oka, maga . . . igen Annie, maga . . . hát . . . hát csak szeretni tudom, pedig milyen jó volna most nekem, itt ebben a reccsögő székben senkire sem gondolni.

Nem igaz ez. Nem volna jó. A vén óráim még koppanékban verne, a kályhám lángja még félelmesebben bújná s a lelkeim még őresebb volna.

Hogy nekem minden fáj?

Uram isten? Hiszen olyan jól esik ez a tompa fájdalom, oly egészen rám fekszik az én érzékellen érzékeim foszladozó húrjaira s csak ez a fájdalom ez, amely még erőt ad a továbbrohanáshoz.

Magáé vágyok egészen s magáé is lesznek örökre, ebben a fájdalmas boldogságomban.

Hátha egyszer megnyihit, hátha gondol rám egyszer s ha csak a síromra is ültet egy nagyon halvány virágocskát, nem bánom bármi fajta legyen is, legyen, már megváltotta a szenvedést, meg a könnyeket, melye-

A lány elképedt és nagyon szomorún mondta:

— Jól van Princz! Maradj. Gyáva vagy. Nem mersz velem jönni. De tudod-e mi az engem elasztítani magától? Kérdezd meg Fredet. Az majdnem golyót röpített mialatt az oldalába. Hát csak maradj. Gyáva vagy. Minek kezdtem veled?

Sajnálod a rangod meg az országot. Jól van, maradj.

De jegyezd meg, hogy Marien nem lesz szeretője senkinek, még a főhercegnek sem. Szeretője csak Frednek voltam, azt is megcsaltam. Maradj. Menj haza anyádhoz. Jó gyerek vagy, meg fognak simogatni.

De szeretni téged, kis princz, csak én tudtalak.

S a lány kirohant. Vadul szaladt neki az éjszakának. Itt nem sikerült.

A kis Princz pedig leült az íróasztalhoz. Széttépte a fényképet. S még reggel is ott ült, mikor Fred belépett. Félve nézett fel és csendes hangon kérdezte:

— Fredkém! Jól tettem?

Fred pedig ráborult a kis felsőleges úr vékony vállára és elkezdett nagyon keserve- sen sírni.

— Nagyon jól tette Felség. Nekem is így kellett volna. —

ket felér párnám napról-napra megiszik magáért, csak magáért.

S ezt mind Annie árnyékában ott pihen egy revolver is, alig egy arasznyi, de nagyon epedő szemekkel tekint rám.

Igen? . . . Nem? . . .

Mikor olyan jó szenvedni.

Honthy Ferdinand.

Melyre tisztelt vendégeimnek
és jóakaróimnak

Boldog újévet kívánok

Lengyel Sándor,
vendéglős.

Eladó ház.

Szécsényben
Rákóczi-út 44. sz. a. ház
szabadkézből eladó.

Értekezni lehet:

Otsenás József szabó-üzletében — Szécsény.

Szerkesztő üzenet.

B. K. Nincs tudomásunk hogy a kérdezett jegyet váltott volna. Talán csak peronjegyet? . . . Nem gondolja?

A másik ugyan váltott jegyet, de csak azért, mert utaznia kellett.

Pozsgó. Azok a pezsgőző fiatal emberek — akik szilveszter estéjén a mulatság színhelyén megjelentek, és a többszöri felkérés dacára is vonakodtak tánczba menni — bizonyosan nőgyűlölők vagy tánczellenesek.

Szerkesztésért felelős a kiadó.

És sirt a híres nőhódító kalonatiszt, a kis gyerek kezei közt

Aztán főlegyenesedett és a régi megszokott hangon mondta.

— Hongség: Azt a bizonyos lebujkurzust majd este megkezdjük.

A mi tavaszunk.

Ugy-e nálatok már sikoltoz a vihar?

Virágos ablaktok a szél meg-meg rázza,
És ti összehújtok dideregve, fázva.

Ugy-e nálatok már halott minden liget?

Nem pirltik hajnaltájt a nap csókos vére,
S nehéz ködök szállnak a rét sirkövére

Idelenn meg nálunk morajlik a tenger,

Langyos szellő csókja pezseg a levélen
Vad hullámok járnak a porló partszélen.

Mi is összebujunk, álmódozva, fázva,

S ott járunk köztetek a nagy Téliországban
Szomorú, viharzó, álmos Téliországban.

(Póla.)

K.

950—1912. vgrh. sz.

Árverési hirdetés.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szécsényi kir. járásbírósnak 1912. évi Sp. I. 237/3 911 Sp 1102 számú végzése következtében Zsiska Ferencz karancsságilakos javára 200 K. 160 K. 32 f. jár. erejéig 1912. évi december hó 4-én foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 1500 kor. becsült következő ingóságok, u. m: 90 birka, sertések, malaczkok 40 birka nyilvános árverésen eladotnak.

Mely árverésnek a szécsényi kir. járásbírósnak 1912. évi V. 470/1 számú végzése folytán 261 kor. 32 fill. tőkekövetelés, ennek 1912. évi aug. hó 21 napjától járó 5 százalék kamatai, és eddig összesen 42 kor. 23 f.-ben bíróilag már megállapított költségek és 2 kor. 60 fill. árverés kiütési díj erejéig Lófar pusztán leendő megtartására, 1913. évi január hó 15-ik napjának délelőtti 11 órája határidőül kitűzik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is elfognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Szécsény, 1912. évi december hó 22-én

Nagy, kir. bír. végrehajtó.

1001—1912. vgrh. sz.

Árverési hirdetés.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében közhírré teszi, hogy a szécsényi kir. járásbírósnak 1912. évi V. 454—8 számú végzése következtében Dr. Seidner Mór szécsényi, és Dr. Pollatsek Ármin tarjáni ügyvédek által képviselt Török Béla aradi, és ifj. Litzinger János őrszállási lakosok javára 30.000 korona és 2400 korona s jár. erejéig 1912. évi nov. hó 25-én foganatosított biztosítási végrehajtás útján foglalt és 3550 kor.-ára becsült következő ingóságok u. m. 4 ló, 3 pár ökör, és 3 tehén nyilvános árverésen eladotnak.

Mely árverésnek a szécsényi kir. járásbírósnak 1912. évi V. 454—8 sz. végzése folytán 30 000 és 2400 korona tőkekövetelés ennek 1912. évi október hó 1 napjától járó 6 százalék kamatai és eddig összesen 412 kor. 30 fillérben bíróilag már megállapított költségek 3 kor. 20 fill. árverés kiütési-díj és 5 kor. 44 fill. hírlapi közlési-díj erejéig Kőkút-pusztán leendő megtartására 1913-ik évi január hó 4. napjának délelőtti 11 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg hogy az érintett ingóságok az 1881. évi t.-c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is elfognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 120. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Szécsény, 1912. évi dec. hó 30.

Nagy, kir. bír. végrehajtó.

A hirdetés értéke.

Az 1911. év nyarán lezajlott berlini nyomdásztrájk tanulságai gyanánt a német újságkiadók lapja ezeket írja: „Az írásbeli, de a szóbeli propaganda idején is a főnökök vagy a reklámszerelők igen könnyen megadták a választ, hogy a hirdetésnek semmi értéke és ha mégis hirdetnek, ezt csupán a konkurencia miatt teszik. A berlini nyomdásztrájk teljesen megdöntötte ezt a teóriát. — Körkérdést intéztek a berlini kereskedőkhöz és a válaszokból kiderült, hogy míg a sztrájk tartott s így a hirdetések nem jelenhettek

meg, a vevők száma lényegesen kevesebb és a forgalom hasonlíthatatlanul kisebb volt. — Egy-két kereskedő nyilatkozta, hogy őt jelentős anyagi veszteség érte, a miért nem hirdethetett. A legnagyobb berlini cégek egyike röktön felismerte a nyomdásztrájk veszedelmes voltát — és ezért hirdetéseiből gyorsan 600.000 példányt nyomtatott és azt szétszította Berlin utcáin. Ez a reklám természetesen cínos summába került: összesen 5200 koronába. Ám a nagyobb berlini lakpónál a nagyobb áruházak egy oldal hirde-

tésért 3800 koronát fizettek. Az újsághirdetés nyilvánosságáról kétségtelen, hogy felér a prospektus nyilvánosságával, így tehát kétségtelen, hogy az újságban való hirdetés a takarékosabb, mert 1400 koronával olcsóbb. A prospektus fölött az újsághirdetésnek megvan az az előnye is, hogy nem hajlíják el olvasatlanul, mint az utcán kézbe nyomott prospektust. A berlini nyomdásztrájk tehát minden kétséget kizáró módon bebizonyította hogy a nagyobb üzletek számára *egyenesen létkérdés az újságban való hirdetés.*

Hirdetéseik olcsó áron közöltetnek e hírlapban.

SCHLESINGER A. FIA

FINOM ÚRI-SZABÓSAGA
ÚRI- ÉS NŐI-DIVATÁRÚ KERESKEDÉSE
ÉS TEMETKEZÉSI VÁLLALATA.
SZÉCSÉNYBEN.

Dús választéku raktárt tart:
ércz- és fakoporsókból,
gyáskoszorukból és az
összes temetkezési cikkekből.

Huszár Mihály

nógrádmegye legnagyobb
ruhafestő, vegyítisztító- és gőzmosó intézete

LOSONCZ, Kossuth Lajos-utca 10.

Vidéki megbízások pontosan eszközöltenek.

**Gyász esetben ruhák 48 óra alatt
festetnek feketére.**

Elsőrendű munka, gyors- és pontos kiszolgálás

Iszias, munkáért többszörösen kiuntatva.

ULIP ISTVÁN elővirág terme LOSONCZ,

RÁKÓCZI-UT.

TELEFON 123.

**Megrendelések: elővirágokban
Glattstein Adolfnál, Szécsényben
24 órán belül szállítanak.**

Herczog M. és Társa úri- és női divatárkereskedése **Szécsény.**

Ajánlja dusan felszerelt
raktárát selyem és plüsz
kelmékből, úri- és női
divat-cikkekből.

Készít minden a könyvnyomdá-
szati szakmába vágó munkákat
modern- és szakszerű kivitelben,
jutányos árak mellett.

Glattstein Adolf

könyvnyomdája, könyv- és papírkereskedése
A „Szécsényi Hírlap” kiadóhivatala.
M. kir. dohány- és szivaráruda.

SZÉCSÉNY, (Nógrádmegye.)

Raktáron tart: mindennemű levél-
papirokat, üzleti könyveket, író-
és rajz eszközöket. Képes levelező
lapokból nagy választék.